



WIECZERZA WIGILIJNA W KATOLICKIEJ RODZINIE

24. 12. 2020 r.

"JEST W MOIM KRAJU ZWYCZAJ, ŻE W DZIEŃ WIGILIJNY, PRZY WEJŚCIU PIERWSZEJ GWIAZDY WIECZORNEJ NA NIEBIE, LUDZIE GNIAZDA WSPÓLNEGO ŁAMIA CHLEB BIBLIJNY, NAJTKLIWSZE PRZEKAZUJĄC UCZUCIA W TYM CHLEBIE".

Cyprian Kamil Norwid

Najważniejszym momentem wigilii była i jest wieczerza. Jest ona jedyna w swoim rodzaju i niepowtarzalna, uświęcona nie tylko wielowiekową tradycją, lecz przede wszystkim obecnością Boga w naszych sercach, w naszych domach i rodzinach. Pora jej rozpoczęcia jest określona i niezwykła: pojawienie się pierwszej gwiazdki na niebie. To na pamiątkę betlejemskiej gwiazdy, która wskazywała drogę do stajenki, miejsca narodzenia Dzieciątka. Zgromadzeni domownicy powinni odmówić modlitwę i zaprosić Chrystusa do obecności przy wigilijnym stole. Po modlitwie powinna nastąpić chwila milczenia. Według wierzeń dusze zmarłych krewnych przychodzą wtedy, by zacząć wigilię ze wszystkimi. Zanim zasiądziemy do posiłku dzielimy się opłatkiem. Zwyczajowo pozostawiamy puste miejsce przy stole dla kogoś bliskiego lub wędrowca. Dopiero po modlitwie, podzieleniu się opłatkiem, złożeniu życzeń, pojednaniu się i wybaczeniu sobie nawzajem popełnionych błędów, zasiadamy do wigilijnego stołu. Niech i w naszym domu będzie to wieczerza święta - bez alkoholu, bez telewizji, bez mięsa, ale za to ze śpiewem kolęd, z wzajemną miłością i życzliwością.

Na stole nakrytym białym obrusem kładziemy Pismo Święte i opłatek oraz ustawiamy Świecę (najlepiej Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom). Jedno miejsce przy stole pozostaje wolne jako znak pamięci o bliskich, którzy nie mogą razem z nami zasiąść do wigilii (np. o zmarłych z rodziny). Wieczerzę wigilijną rozpoczynamy modlitwą. Najlepiej jeżeli prowadzi ją ojciec.

Wieczerzę wigilijna rozpoczynamy modlitwą.

Rozpoczynamy śpiewem kolędy „Wśród nocnej ciszy”

Prowadzący: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

ZAPALANIE AWIECY:

Ojciec lub matka zapala Świecę na stole.

Ojciec lub matka: Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają: Bogu niech będą dzięki

P.: Gromadzimy się przy wigilijnym stole, by rozpocząć świętowanie Narodzenia Naszego Pana Jezusa Chrystusa, święta Bożego Narodzenia. Wsłuchajmy się we fragment Ewangelii, który opowiada tę Dobrą Nowinę.

„W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel! którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie». I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: «Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom jego upodobania». Gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili nawzajem do siebie: « Pójdźmy do Betlejem i zobaczymy, co się tam zdarzyło i o czym nam Pan Oznajmił». Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy je ujrzeli, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dziecięciu. A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu co im pasterze opowiadali. Lecz Maryja zachowywała wszystkie te spraw i rozważała je w swoim sercu. A Pasterze wrócili wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane" (Łk 2,1-20).

Po wysłuchaniu fragmentu Ewangelii – kolęda „Bóg się rodzi”.

WSPOLNA MODLITWA

Prowadzący odmawia prośby, wszyscy odpowiadają: Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

P.: Boże, nasz Ojczy, w tej uroczystej godzinie wychwalamy Cię i dziękujemy za noc, w której posłałeś nam swojego Syna Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela i prosimy Cię:

1. Udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju. - Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

2. Obdarz naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych pokojem tej nocy. - Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

3. Wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych, biednych, głodnych na całym świecie pociesz i umocnij Dobrą Nowiną tej świętej nocy. - Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

4. Naszych zmarłych (wymienić imiona) obdarz szczęściem i światłem Twej chwały. - Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

P.: Módlmy się wspólnie jak nas nauczył Jezus Chrystus: **Ojczy nasz**

P.: Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Jednorodzonego Syna Twojego, spraw, abyśmy jaśnieli blaskiem Twego Światła w naszym codziennym postępowaniu. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

DZIELENIE SIĘ OPLATKIEM

Ojciec lub matka:

Teraz podzielimy się opłatkiem na znak pokoju, jedności i wzajemnej życzliwości. Niech ten biały chleb będzie znakiem przebaczenia i pojednania, a życzenia wypowiedane przy dzieleniu się nim niech płyną z głębi serca.

Teraz wszyscy składają sobie życzenia.

Później, przed zajęciem miejsc przy stole, można zaśpiewać KOLEĐĘ.

MODLITWA PO WIECZERZY

Prowadzący: Dziękujemy Ci, Boże, nasz dobry Ojczy, za Syna Twego Jezusa Chrystusa, dziękujemy za miłość do wszystkich ludzi, za ten błogosławiony wieczór i dary, które spożywaliśmy. Tobie chwała na wieki. Amen.

Po zakończonej kolacji kolędujemy wyczekując czasu wyjścia na pasterkę.

Pasterka w naszej parafii dla wszystkich po 60 roku życia o godz. 21.00 a dla wszystkich pozostałych o północy.